

PR2.F – Studiu de caz

Anorexia nervosa

Descrierea studiului de caz

Mama a doi băieți de 16 ani, gemeni, și-a contactat medicul de familie deoarece era îngrijorată pentru unul dintre fiii ei. Ambii băieți au 180 cm înălțime. Cu toate acestea, geamănul mai tânăr cântărește 66 kg, în timp ce geamănul mai în vârstă cântărește 50 kg. Geamănul mai mare, după cum a raportat mama lor, simte dezgust față de mâncare și și-a redus alimentația la chipsuri și ciocolată. Geamănul mai tânăr are o alimentație variată și mănâncă toate mesele zilei, într-o cantitate satisfăcătoare. Geamănul mai mare continuă să facă comentarii despre modul în care fratele său va deveni gras dacă va continua să mănânce toate tipurile de alimente. În plus, mama lui a precizat că geamănul mai în vârstă obosește rapid, pierde masă musculară și are dureri articulare, în special la glezne și genunchi.

Medicul de familie i-a examinat pe ambii băieți și a constatat că, în afară de greutatea geamănului mai mare, totul era în valori normale la acel moment. Cu toate acestea, deoarece IMC-ul geamănului mai în vârstă era de 15,4, iar mama lui era îngrijorată, a fost îndrumat către o echipă de specialiști care se ocupă de tulburări de alimentație.

Întrebări

1. Ce tip de antrenament i-ați recomanda acestui pacient/geamănului mai în vârstă? Ați recomanda antrenament cardio (de tip aerobic)? De ce sau de ce nu? Ați recomanda antrenament de rezistență, de ex. întindere? De ce sau de ce nu?
2. Considerați că terapia cu exerciții fizice este abordarea corectă pentru pacienții care suferă de anorexie nervoasă? De ce sau de ce nu?
3. În ce condiții ar fi acceptabilă terapia cu exerciții pentru un pacient ca cel din studiul de caz?

Feedback:

Întrebarea nr 1: Tipul de antrenament recomandat pentru acest pacient ar include antrenamentul de rezistență, adică întinderi ușoare. Antrenamentul cardio (de tip aerobic) ar putea amenința serios sănătatea pacienților (chiar să ducă la un rezultat fatal), de exemplu, prin transpirație, nivelul de electroliți al pacienților ar putea scădea brusc.

Întrebarea nr 2 & Întrebarea nr 3: Terapia cu exerciții fizice trebuie aplicată la pacienții care suferă de anorexie nervoasă numai în condiții strict controlate, adică cu monitorizarea constantă a funcțiilor vitale ale pacientului.

